

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΗΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Οἱ Ὄροι.

- Α΄:** Κύκλοι ἐν σφαίρα παράλληλοι εἰσι, ὡς τὰ ἐπίπεδα ἀσύμπτωτα.
- Β΄:** Κύκλοι ἐν σφαίρα ἀλλήλων ἐφάπτεσθαι λέγονται, ὅταν ἡ κοινὴ τομὴ τῶν ἐπιπέδων τῶν κύκλων ἐφάπτεται ἑκατέρῃ τῶν κύκλων καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, καὶ ὁ ἢ οἱ κύκλοι ἐφάπτονται.
- Γ΄:** Κύκλος πρὸς κύκλον ἐγκλίμενος λέγεται, ὅταν ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν πρὸς ὀρθᾶς τῆ κοινῆ τομῆ ἀγομέρων ἀΐθειων πρὸς τὰ αὐτὰ σημεῖα ἐν ταῖς ἐπιπέδοις ἑκατέρῃ τῶν κύκλων ὀξεία ἢ, ἢ τις ἐκλίσις τῶν αὐτῶν κύκλων πρὸς ἀλλήλους λέγεται.
- Δ΄:** Κύκλος πρὸς κύκλον ὁμοίως κεκλίσθαι λέγεται, καὶ ἕτερος πρὸς ἕτερον, ὅταν αἱ τῶν κλίσεων γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἴσι.
- Ε΄:** Κλίσεως δύο κύκλων πρὸς ἀλλήλους μέτρον ἐστὶ τόξου μεγίστου κύκλου διὰ τῶν πόλων ἑκατέρῃ τῶν κύκλων διερχομένου, τὸ μεταξύ τῶν κύκλων ἐμαπολαμβανόμενον.

Πρότασις Α΄: Θεώρημα.

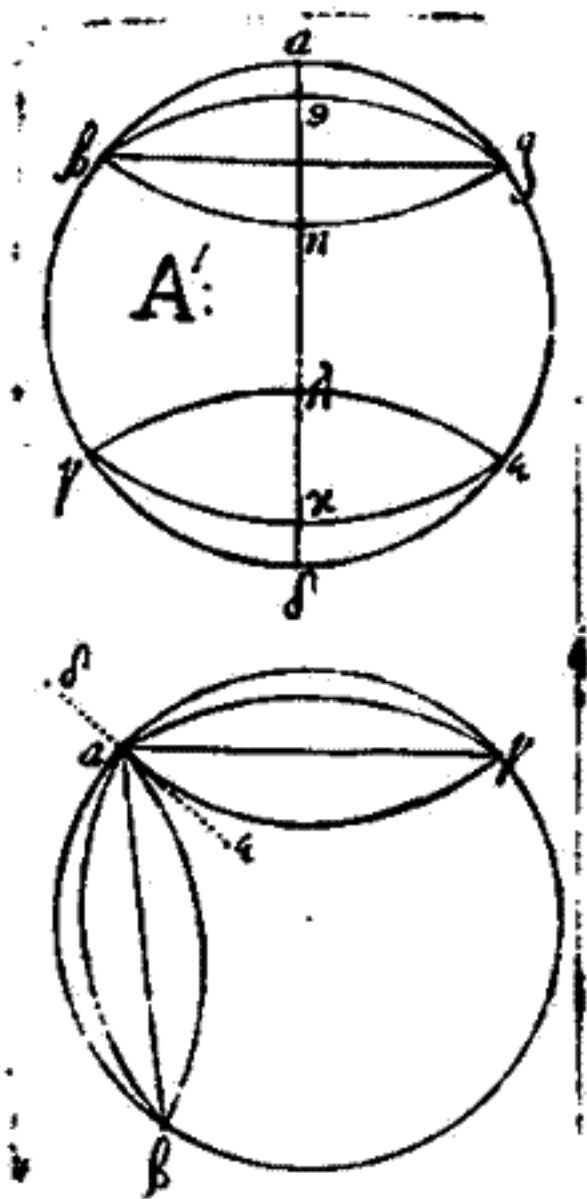
Οἱ παράλληλοι ἐν σφαίρα κύκλοι τῆς αὐτῆς ἔχουσι πόλους, καὶ οἱ τῆς αὐτῆς ἐν σφαίρα πόλους ἔχοντες κύκλοι, παράλληλοι εἰσι.

Ἐστωσαν ἐν σφαίρα τῆ α β γ δ ε ζ, κύκλοι παράλληλοι οἱ β η ζ θ, γ κ ε λ. Λέγω, ὅτι αἱ β η ζ θ, γ κ ε λ, τῆς αὐτῆς ἔχουσι πόλους. Ἐστωσαν γὰρ πόλοι τῶ β η ζ θ, οἱ α, δ, καὶ ἐπιζείχθω ἡ α δ, καὶ ἐπεὶ ἡ α δ, διὰ τῶν πόλων τῶ β η ζ θ, διέρχεται κύκλος, πάντως γὰρ καὶ τῶν θ΄: τῶ α: τῶ παρόντος κάθετός ἐστι πρὸς τὸ τῶ β η ζ θ, κύκλος ἐπίπεδον, καὶ διὰ τῶ κέντρο αὐτῶ διέρχεται. ὡς κατὰ τὸ πόσημα τῆς γ΄: τῶ αὐτῶ ἢ α δ, καὶ διὰ τοῦ τῆς σφαίρας κέντρο διέρχεται. Ἄξιον ἐστὶ

ὅτι οἱ $\beta\eta\zeta\theta$, $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, κύκλοι παράλληλοί εἰσι, πάντως γὰρ ἢ $\alpha\delta$, ὀρθὴ οὖσα πρὸς τὸ πᾶν $\beta\eta\zeta\theta$, κύκλῳ ἐπίπεδον, ὀρθή ἐστι καὶ πρὸς τὸ τοῦ $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, καὶ τὴν $\epsilon\delta$: τῆ $\epsilon\alpha$: τῆ $\zeta\omicron\iota\chi$: ἀλλ' ἢ $\alpha\delta$, διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διέρχεται, ὡς δεικνύται, ἄρα καὶ τὴν η : τῆ α : τοῦ παρόντος διὰ τῆς πόλων τῆ $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, διέρχεται. ὡς τὰ α , καὶ δ , σημεῖα πόλοι εἰσὶ τῆ $\gamma\kappa\epsilon\lambda$. ἀλλὰ τὰ α , καὶ δ , σημεῖα πόλοι εἰσὶ καὶ τῆ $\beta\eta\zeta\theta$, κύκλῳ καὶ τὴν ὑπόθεσιν, οἱ ἄρα $\beta\eta\zeta\theta$, $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, παράλληλοι κύκλοι ὡς αὐτὸς ἔχουσι πόλους.

Ἀλλὰ δὴ ἐλέγξωσαν οἱ $\beta\eta\zeta\theta$, $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, κύκλοι ὡς αὐτὸς πόλους α , καὶ δ , λέγω ὅτι παράλληλοί εἰσι. Ἐπιζήλωμα γὰρ ἢ $\alpha\delta$, καὶ ἐπειὶ ἢ $\alpha\delta$, διὰ τῆς πόλων ἑκατέρου τῆ $\beta\eta\zeta\theta$, $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, διέρχεται, πάντως γὰρ καὶ τὴν $\epsilon\delta$: τῆ α : τῆ παρόντος ὀρθή ἐστι πρὸς ἑκάτερον τῶν $\beta\eta\zeta\theta$, $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, κύκλων, καὶ καὶ τὴν $\epsilon\delta$: τῆ $\epsilon\alpha$: τῆ $\zeta\omicron\iota\chi$: οἱ $\beta\eta\zeta\theta$, $\gamma\kappa\epsilon\lambda$, κύκλοι παράλληλοί εἰσι. ὅπρι εἶδει δεῖξαι.

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 1.

Πρότασις Β': Θεώρημα.

Ἐὰν δύο ἐν σφαίρᾳ κύκλοι τῶ αὐτῶ συμπίπτωσι σημεῖω, μεγίστη τινὸς κύκλῳ διὰ τῆς πόλων ἑκατέρου αὐτῶ διερχομένῳ, οἱ κύκλοι ἀπτόνται ἀλλήλων.

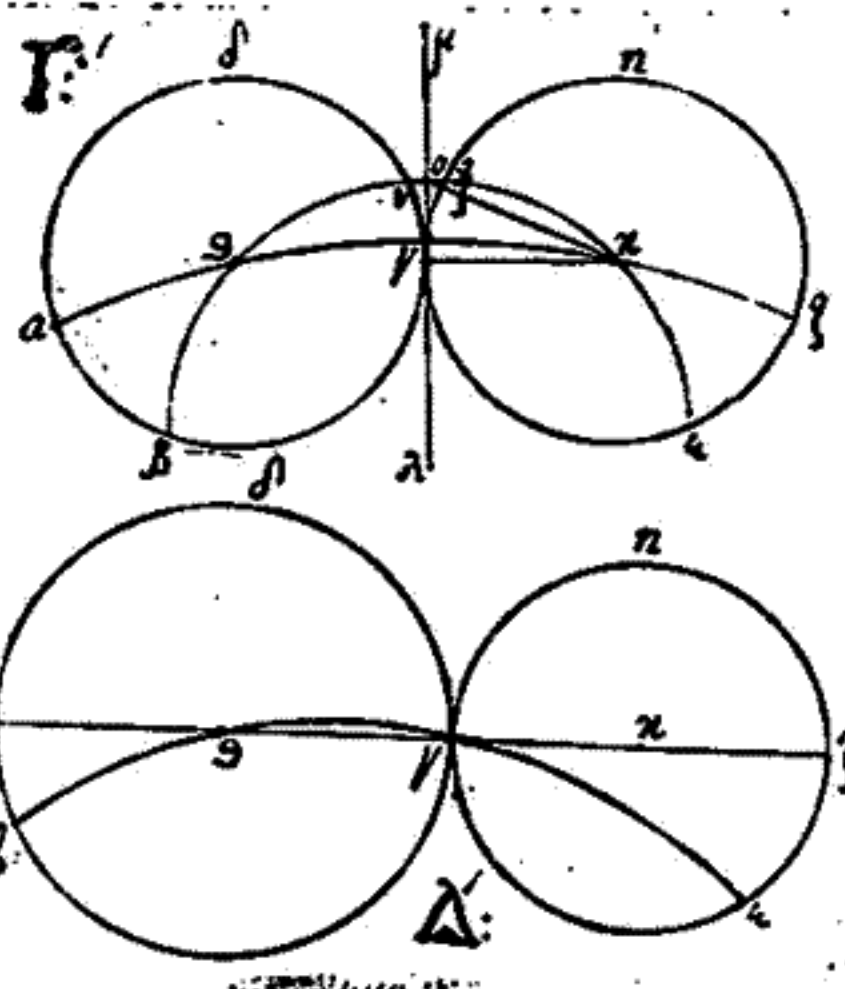
Ἐστω κύκλος μέγιστος ὁ $\alpha\beta\gamma$, καὶ συμπίπτωσαν οἱ $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, κύκλοι πρὸς α , σημεῖω, τῆ $\alpha\beta\gamma$, κύκλῳ, διὰ τῶν πόλων ἑκατέρου αὐτῶν διερχομένῳ. Λέγω ὅτι οἱ $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, κύκλοι ἀπτόνται ἀλλήλων καὶ τὸ α , σημεῖον. Ἐπιζήλωμα γὰρ αἱ $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, διδείκται, καὶ ἔστω κοινὴ τομὴ τῶν ἐπιπέδων τῶν $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, κύκλων ἢ $\delta\alpha\epsilon$, διδείκται. καὶ ἐπειὶ ὁ $\alpha\beta\gamma$, κύκλος διὰ τῶν πόλων ἑκατέρου τῶν $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, διέρχεται κύκλων, πάντως γὰρ καὶ τὴν $\epsilon\beta$: τῆ α : τοῦ παρόντος δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὸς τέμνει, καὶ αἱ $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, διδείκται διάμετροί εἰσι τῶν $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, κύκλων. ὡς καὶ ἀνάπαλιν οἱ $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, κύκλοι ὀρθοί εἰσι πρὸς τὸν $\alpha\beta\gamma$, μέγιστον κύκλον. ἔστι δὲ κοινὴ τομὴ τῶν $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, κύκλων καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἢ $\delta\alpha\epsilon$, διδείκται, ἄρα κατὰ τὴν $\epsilon\delta$: τῆ $\epsilon\alpha$: τοῦ $\zeta\omicron\iota\chi$: ἢ $\delta\alpha\epsilon$, ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ πᾶν $\alpha\beta\gamma$, κύκλῳ ἐπίπεδον. ὡς καὶ πρὸς πάσας τὰς ἀπτομώσας αὐτῆς διδείκται, καὶ ἕστας ἐν τῶ αὐτῶ ἐπιπέδῳ ὀρθή ἐστι, καὶ τὸν γ : ὄρον τῆ αὐτῶ, ἀπτόνται δὲ τῆς $\delta\alpha\epsilon$, αἱ $\alpha\beta$, $\alpha\gamma$, διδείκται, καὶ τῶν ἑκατέρου ἐν τῶ τοῦ $\alpha\beta\gamma$, ἐπιπέδῳ ἐστὶ διὰ τὸ κοινὰς τομὰς εἶναι αὐτῶ τε καὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν

κλήρου καταγραφῆς τῶν ἐν σφαίρᾳ κύκλων .) ἐπιζήλω δ' ἔτι καὶ ἡ κγ, καὶ ἔπει οὖν βθκε, μέγιστός ἐστι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ διὰ τῶν πόλων ἑκατέρου τῶν αβγδ, γεζη, κύκλων διέρχεται, πάντως γε κατὰ τὴν εβ': τῷ α': τῷ παρόντι δὲ δίχα καὶ ἄλλως ὀρθῶς αὐτὸς τέμνεται. ὡς καὶ ἀνάπαλιν, ἑκάτερος τῶν αβγδ, γεζη, ὀρθῶς ἐστὶ πρὸς τὸ τῷ βθκε, μέγιστος κύκλος ἐπίπεδον, καὶ κατὰ τὴν εδ': τῷ α': τῷ στοιχειωτῷ ἢ λγμ, ὀρθῶς ἐστὶ πρὸς τὸ τῷ βθκε, ἐπίπεδον, ὡς κοινοὶ τομῆ τῶν αβγδ, γεζη, κύκλων, καὶ ἔτι πρὸς πάσας τὰς ἀπτομώσας αὐτῆς εὐθείας, καὶ ἕσας ἐν τῇ αὐτῇ ἐπίπεδῳ ὀρθῶς ποιεῖ γωνίας ἢ αὐτῇ λγμ, κατὰ τὸν γ': ὄρον τοῦ αὐτοῦ. ἀπτεται δὲ αὐτῆς ἢ κο, καὶ ἔστιν ἐν τῇ τῷ βθκε, ἐπίπεδῳ, ὡς ἐπιζήλωσεν παρὰ κ, καὶ ο, σημεῖα τῷ αὐτῷ βθκε, κύκλου, καὶ ἕσα κοινοὶ τομῆ τῷ βθκε, καὶ γεζη, κύκλου. ἄρα ἢ λγμ, καὶ τὸν ῥηθόντα γ': ὄρον ὀρθῶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς κο, ἢ ἄρα ὑπὸ κογ, γωνία ὀρθῶς ἐστὶν, ἀλλ' ἢ λγμ, ὀρθῶς ἐστὶ καὶ πρὸς τὴν γκ, κατὰ τὸ πόρ: τῆς ις': τῷ γ': τῷ αὐτῷ, ἄρα τῷ γκο, ἴσωνται αἱ δύο γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσιν, ὅπερ ἀδυνάτου. ἔκ τῆς ἄρα οὗ δια τῶν θ, καὶ κ, διερχόμενος μέγιστος κύκλος ἐκτὸς τῆς γ, διέρχεται ἀφῆς. Ἐὰν ἄρα δύο ἐν σφαίρᾳ κύκλοι ἀπτονται ἀλλήλων, ὁ διὰ τῶν πόλων αὐτῶν διερχόμενος μέγιστος κύκλος, καὶ διὰ τῆς ἀφῆς αὐτῶν διέρχεται. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Theod: Sf: Lib. 2. Fig. 3

Πρότ: Δ': Θεώρ:

Ἐὰν ὄσιν ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι ἀπτόμενοι ἀλλήλων, καὶ διὰ τῶν πόλων τῶν ἐν ἑνὶ καὶ κοιμῆς αὐτῶν ἀφῆς μέγιστος διέλθῃ κύκλος, διελύσεται καὶ διὰ τῶν πόλων τῶν ἑτέρων.

Ἀπτεῖσθαι ἀλλήλων ἐν σφαίρᾳ οἱ αβγδ, γεζη, κύκλοι. Λέγω, ὅτι εὖν μέγιστος κύκλος διὰ τῶν πόλων τῶν ἐν ἑνὶ, δὲ εἰπεῖν τῷ αβγδ, καὶ τῆς γ, κοινοῦ

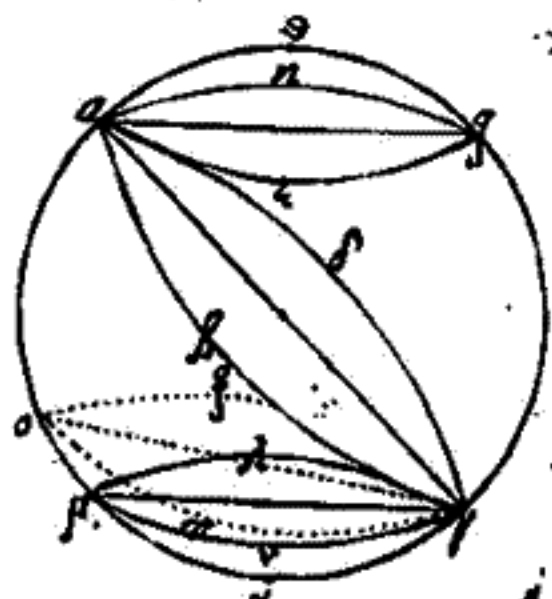
υῆς ἀφῆς διέλθῃ, διελθίσεται κὶ διὰ τῶν πόλων τῶ γ ε ζ η. εἰ γὰρ μόνον διὰ τῶν θ , πόλου τῶ α β γ δ, κὶ τῆς γ, ἀφῆς διέλθῃ, ὡς ὁ β θ γ ε, γραφήτω ἕτερος κύκλος μέγιστος διὰ τῶν θ , κὶ κ, πόλων τῶν α β γ δ, γ ε ζ η, κύκλων κῆ τῶν ι ε': τῶ δ: τῶ παρόντος, ὡς ὁ α θ κ ζ. κὶ ἐπεὶ ὁ αὐτὸς α θ κ ζ, μέγιστός ἐστι, κὶ διὰ τῶν πόλων ἑκατέρου τῶν α β γ δ, γ ε ζ η, διέρχεται κύκλων, πάντως γὰρ κῆ τῶν α ζωπέρω κὶ διὰ τῆς γ, ἀφῆς αὐτῶν διέρχεται, ὁμοίως κὶ ὁ β θ γ ε, μέγιστος ὢν διὰ τῶν θ , κὶ γ, διέρχεται κῆ τῶν ὑπόθεσιν, ἄρα οἱ α θ γ κ ζ, κὶ β θ γ ε, μέγιστοι κύκλοι τέμνονται ἀλλήλοις κῆ τῶν θ , κὶ γ, σημεία. ὡς κῆ δίχα κῆ τῶν ι: τοῦ δ: τοῦ παρόντος, τὸ θ γ, ἄρα ἡμικυκλιόν ἐστιν, ὅπερ ἄποπον, τὸ γὰρ θ γ, διάστημα ἑλαττόν ἐστιν ἡμικυκλίου, πάντως γὰρ κύκλου οἱ πόλοι ἡμικυκλίου ἀφίστανται, τὸ δὲ ἀφ' ἑκατέρου τῶν πόλων μέχρι τῆς περιφέρειας τοῦ κύκλου ἑλαττόν ἐστιν παρατηρούμενον. ἴσως ἄρα ὡς ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι ἀπτόμενοι ἀλλήλων, κῆ διὰ τῶν πόλων τῶ εὐθείας κὶ τῆς κοινῆς ἀφῆς μέγιστος διέλθῃ κύκλος, διελθίσεται κὶ διὰ τῶν πόλων τῶ ἑτέρου. ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

Πρότασις Ε': Θεώρημα.

Ἐὰν μέγιστος ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἀπτεκται ἐλάσσονος ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ κύκλου, διώεται ὁ αὐτὸς κῆ ἕτερου ἀπτεοῦται κύκλου ἴσου τε κῆ παραλλήλου τῷ προτέρῳ.

Ἀπτεῖται ὁ α β γ δ, μέγιστος κύκλος τῶ α ε ζ η, ἐλάσσονος κῆ τῶ α. Λέγω, ὅτι ὁ α β γ δ, μέγιστος διώεται κῆ ἕτερου ἀπτεοῦται κύκλου ἴσου τε κὶ παραλλήλου τῷ α ε ζ η. Ἐῴωσαν γὰρ πόλοι τῶ α ε ζ η, κύκλου τῶ θ, κῆ κ, σημεία, κῆ ἀπὸ τῶ κ, πόλου διαστήματι τῶ κ γ, γραφήτω κύκλος ὁ γ λ μ ν, διὰ δὲ τῶν πόλων ἑκατέρου τῶν α β γ δ, α ε ζ η, διελθέτω ὁ θ α μ κ γ ζ, μέγιστος κύκλος. κὶ ἐπεὶ ὁ γ λ μ ν, ἀπὸ τῶ κ, σημεία, ὡς ἀπὸ πόλου καταγέγραπται, δῆλον, ὅτι τὰ κ, κὶ θ, σημεία πόλοι αὐτοῦ εἰσιν, ἀλλὰ τὰ θ, κὶ κ, πόλοι εἰσὶ κὶ τῶ α ε ζ η, κῆ τῶν ὑπόθεσιν, ἄρα κῆ τῶν δ: τῶ παρόντος οἱ α ε ζ η, γ λ μ ν, παραλλήλοι εἰσιν. Διέρχεται δὲ ὁ α μ γ ζ, μέγιστος κύκλος διὰ τῶν πόλων τῶν αὐτῶν, ἄρα κῆ τῶν ι β': τοῦ δ: τοῦ παρόντος, δίχα αὐτὸς τέμνει, εἰσὶ δὲ κοινὰ τομαὶ αἱ α ζ, γ μ, ἄρα ἡ μὲν α ζ, διάμετρος ἐστὶ τῶ α ε ζ η, ἡ δὲ γ μ, τοῦ γ λ μ ν. Ἀυθαίς ἐπεὶ οἱ α β γ δ, α μ γ ζ, μέγιστοι κύκλοι ἐν τῇ αὐτῇ εἰσι σφαίρᾳ, δῆλον, ὅτι δίχα ἀλλήλοις τέμνονται κῆ τῶν ι: τῶ δ: τοῦ παρόντος. ἄρα τὸ α ζ γ, τόξον ἡμικυκλιόν ἐστιν, ἀλλὰ κῆ τὸ θ ζ γ κ, ἡμικυκλιόν ἐστιν, οἱ

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 4.

Bbb

γάρ

γὰρ πόλοι παντὸς κύκλου καὶ διάμετρον ἀλλήλων ἀφίστανται, ἄρα τὰ αζγ, θζγκ, τῶν ἴσων ἀλλήλοις εἰσὶ. κοινῆ δὲ ἀφαιρέσει τοῦ θζγκ, ἐναπολείπονται ἴσων τὰ αθ, γκ. ὥστε καὶ τῶν διπλάσι αθζ, γκμ, ἴσων ἀλλήλοις εἰσὶ. καὶ ἔπο-
 μείως καὶ αἱ αζ, γμ, ὑποτείνουσαι ὁμοίως ἴσων ἀλλήλαις εἰσὶ καὶ τῶν κθ: τῶ γ':
 τῶ στοιχειωτῆ. ἀλλ' ἢ μὲν αζ, διάμετρος εἶσι τῶ αεζη, ἢ δὲ γμ, τῶ γλμν, ἀ-
 ρα οἱ αεζη, γλμν, κύκλοι ἴσοι ἀλλήλοις εἰσὶν. ἐπεὶ δὲ πάλιν οἱ αβγδ,
 γλμν, κύκλοι τῆς γ, συμπέπτωσι σημείῳ τοῦ αμγζ, κύκλου μεγίστου διὰ τῶν
 πόλων ἑκατέρω διέρχουσαι, δῆλον, ὅτι ὁ αβγδ, κύκλος ἀπτεται τῶ γλμν,
 κύκλου καὶ τῶ β': τῶ παρόντος, ἀλλ' ὁ γλμν, ἴσός εἶσι καὶ παράλληλος τῆς
 αεζη, ἄρα ὁ αβγδ, μέγιστος κύκλος ἀπτόμενος τοῦ αεζη, ἀπτεται καὶ τοῦ
 γλμν, ἴσων καὶ παραλλήλων ὅπως τῆς αεζη. ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

Ὅτι δὲ ὁ αμγζ, μέγιστος κύκλος διὰ τῶν πόλων τῶν αβγδ, καὶ γλμν,
 διέρχεται, δῆλον, καὶ γὰρ τῶν ὑπόθισιν διέρχεται διὰ τῶν πόλων τῶ αεζη, καὶ
 αβγδ. ἀλλ' οἱ πόλοι τῶ αεζη, εἰσὶν ἴτι πόλοι καὶ τῶ γλμν, ὡς δέδεικται,
 ἄρα ὁ αμγζ, διὰ τῶν πόλων τῶν αβγδ, καὶ γλμν, διέρχεται.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Α': Ἐκ τῶν δῆλον, ὅτι ἐὰν μέγιστος ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἀπτεται ἑκατέρωθεν
 δύο ἐλασσόνων κύκλων ἴσων καὶ παραλλήλων, τὰ πῶς ἀφῆς σημεία καὶ διάμε-
 τρον ἀτίκεινται.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

Β': Ἐστὶ ἐὰν μέγιστος ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐλασσόνων δύο ἀπτεται κύκλων, οἱ
 ἴσων καὶ παράλληλοί εἰσιν.

Πρότασις ς': Θεώρημα.

Ἐὰν ὡσιν ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ δύο κύκλοι ἐλάσσονες ἴσοί τε καὶ παράλλη-
 λοι, ὁ τῶ ἐμὸς ἀπτόμενος μέγιστος κύκλος καὶ τῶ ἑτέρου ἀπτεται.

Ἐξωσαν ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ κύκλοι ἐλάσσονες οἱ αεζη, γλμν, ἴσοί τε καὶ πα-
 ράλληλοι, καὶ ἀπέθω τῶ αεζη, ὁ αβγδ, καὶ τὸ α. λέγω, ὅτι ὁ αβγδ, μέ-
 γιστος κύκλος ἀπτεται καὶ τῶ γλμν, εἰ γὰρ μή, ἄψεται πάντως ἐτέρῳ τινὸς μεί-
 ζονος, ἢ ἐλάσσονος τῶ γλμν. ἀπέθω δὲ τῶ γξοπ, μείζονος, καὶ ἐπεὶ ὁ
 αβγδ, μέγιστος κύκλος ἀπτεται τῶν αεζη, γξοπ, ἐλασσόνων, πάντως γε καὶ
 τὸ β': πόρισμα πῶς ἀνωτέρω οἱ αεζη, γξοπ, ἴσοί εἰσιν, ὑπεπέθω δὲ καὶ ὁ
 γλμν, ἴσος τῆς αεζη, ἄρα ὁ γξοπ, ἴσός εἶσι τῆς γλμν, ἀλλὰ καὶ μείζων καὶ
 τῶν ὑπόθισιν, ἄπορον ἄρα, ὁ αβγδ, ἄρα ἔχ᾽ ἀπτεται μείζονος τῶ γλμν.
 διὰ τὰ αὐτὰ δειχθήσεται μὴ ἀπτεθαι μηδὲ ἐλάσσονος, τὸ αὐτὸ γὰρ ἄπορον ἔ-
 ψεται, ὁ ἄρα αβγδ, μέγιστος κύκλος ἀπτόμενος τῶ αεζη, ἀπτεται πάντως καὶ
 τῶ γλμν, ἴσων καὶ παραλλήλων ἐκείνῳ ὅπως.

Π Ο Ρ

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α .

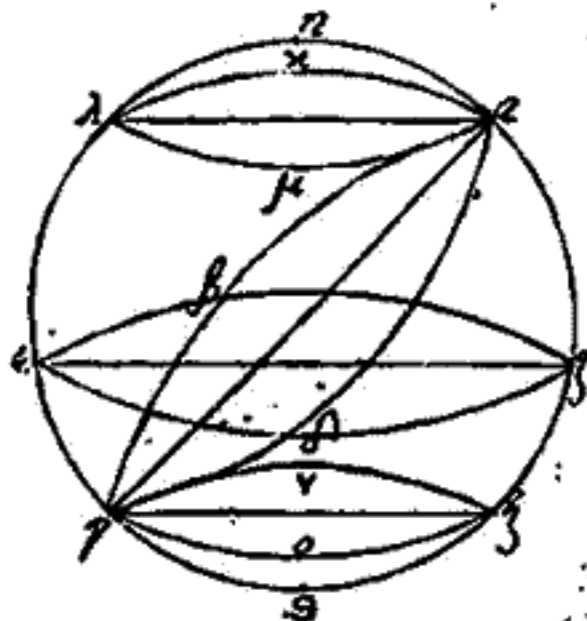
Εκ τούτων δὴλον, ὅτι εἴ δυνάσται ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ πλείονες, ἢ δύο εὐκλείδειοι κύκλοι ἴσοι τε καὶ παράλληλοι εἶναι.

Πρότασις Ζ': Θεώρημα.

Ἐὰν κύκλος μέγιστος κύκλου τιμὰ ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ πλαγίως τέμνη, δυνάται ὁ κύκλος δύο κύκλων ἀπτεοῦναι ἴσων τε ἀλλήλοις καὶ παράλληλων τῷ εἰρημένῳ κύκλῳ.

Κύκλος μέγιστος ὁ $αβγδ$, τέμνει κύκλον τὸν $εβζδ$, πλαγίως. Λέγω, ὅτι ὁ $αβγδ$, κύκλος δυνάται δύο τινῶν ἀπτεοῦναι κύκλων, ἴσων μὲν ἀλλήλοις, παράλληλων δὲ τῷ $εβζδ$, κύκλῳ. Ἐξωταῦ γὰρ πόλοι τῶν $εβζδ$, τὰ $η$, καὶ $θ$, σημεῖα, καὶ διὰ τῶν $η$, καὶ $θ$, σημείων γραφήτω κύκλος ὁ $ηεθζ$. ἀπὸ δὲ τῶν $η$, καὶ $θ$, σημείων ὡς ἀπὸ κέντρων, διαστήματι τῷ $ηα$, ἢ $θγ$, γραφήτωσιν οἱ $ακλμ$, $γνξο$, κύκλοι. καὶ ἐπεὶ οἱ $αβγδ$, $ηεθζ$, μέγιστοί εἰσι, πάντως κατὰ τὴν $ί$: τῶν $α$: τῶν παρόντων, δίχα ἀλλήλοις τέμνονται. ὡς τὸ $αζγ$, τόξον ἡμικύκλιόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ $ηζθ$, ἡμικύκλιόν ἐστι, διὰ τὸ τῶν πόλων παντὸς κύκλου ἐν σφαίρᾳ ἡμικύκλιον ἀφίστασθαι ἀλλήλων, ἄρα τὰ $αζγ$, $ηζθ$, τόξα ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶ, κοινῆ ἀφαιρουμένῃ τῷ $αζθ$, ἐναπολείπονται τὰ $ηα$, $θγ$, τόξα ἴσα, ἄρα οἱ $ακλμ$, $γνξο$, κύκλοι ἴσοι ἀλλήλοις εἰσὶ. ἔχουσι δὲ καὶ τὰς αὐτὰς πόλους $η$, $θ$, ἢς καὶ ὁ $εβζδ$, κατὰ τὴν κατασκευὴν, ἄρα κατὰ τὴν $α$: τῶν παρόντων, παράλληλοί εἰσι τῷ $εβζδ$. ἀλλ' ἐκάπερ τῶν $ακλμ$, $γνξο$, συμπίπτει μὲν τὸ $αβγδ$, μέγιστος κύκλος τῷ αὐτῷ σημείῳ, τοῦ $ηεθζ$, μέγιστου ὄντος καὶ αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν πόλων τῶν $αβγδ$, $ακλμ$, $γνξο$, διηρχομένῃ, ἄρα κατὰ τὴν $β$: τοῦ παρόντος, ὁ $αβγδ$, ἐκάπερ τῶν $ακλμ$, $γνξο$, κύκλων ἀπτεται. οἱ δὲ $ακλμ$, $γνξο$, κύκλοι ἴσοι τε ἀλλήλοις εἰσὶ καὶ παράλληλοι τῷ $εβζδ$, ὡς δὲ δείκται. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Theod: Sf: Lib. 2. Fig. 5.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α .

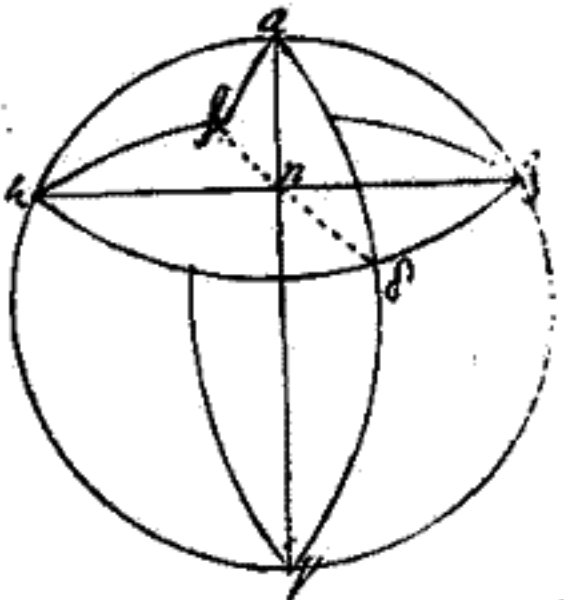
Εκ τούτων δὴλον, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ οἱ τῷ αὐτῷ κύκλῳ παράλληλοι, καὶ ἀλλήλοις εἰσὶ παράλληλοι, οἱ γὰρ $ακλμ$, $γνξο$, παράλληλοι ὄντες τῷ $εβζδ$, καὶ ἀλλήλοις εἰσὶ παράλληλοι, ὅτι γὰρ τὰς αὐτὰς ἔχουσι πόλους.

Πρότασις Η΄ Θεώρημα.

Ἐὰν δύο ἐν σφαίρᾳ κύκλων ἀλλήλοις τεμνομένων διὰ τῆς πόλων ἑκατέρου κύκλος μέγιστος διέλθῃ, δίχα τὰ τμήματα ἑκατέρου τῆς αὐτῆς κύκλων τέμνῃ.

Τεμνέσθωσαν ἀλλήλους ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ οἱ $αβγδ$, $εβζδ$, κύκλοι, καὶ τὰ $β$, καὶ $δ$, σημεία, καὶ διὰ τῆς πόλων ἑκατέρου διερχέσθω ὁ $αεγζ$, μέγιστος κύκλος. Δέγω, ὅτι ὁ $αεγζ$, μέγιστος κύκλος δίχα τέμνει τὰ $βαδ$, $βγδ$, $βεδ$, $βζδ$, τμήματα ἑκατέρου τῶν $αβγδ$, $εβζδ$, κύκλων. Ἐπιζεύχθωσαν γὰρ αἱ κοινὰι τομαὶ $αγ$, $εζ$, $βδ$. καὶ ἐπεὶ κύκλος ὁ $αεγζ$, διὰ τῶν πόλων ἑκατέρου τῶν $αβγδ$, $εβζδ$, διέρχεται, πάντως γε καὶ τὴν $ιβ$: τῆ $α$: τῆ παρόντος δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὰς τέμνει, ὥστε καὶ ἀνάπαλιν ἑκάτερος δηλαδὲ τῶν $αβγδ$, $εβζδ$, κύκλων ὀρθός ἐστι πρὸς τὴν $αεγζ$, κύκλου ἐπίπεδον, καὶ καὶ τὴν $ιδ$: τῆ $α$: τῆ σοιχειωτῆ, καὶ ἡ $βδ$, κοινὴ αὐτῶν τομῆ ὀρθή ἐστι πρὸς τὴν $αεγζ$, κύκλου ἐπίπεδον, καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀπτομύσας αὐτῆς εὐθείας, καὶ ἕσασ ἐν τῷ τῷ $αεγζ$, κύκλου ἐπίπεδῳ ὀρθὰς ποιεῖ γωνίας, καὶ τὸν $γ$: ὄρον τῶ αὐτῶ. ἄπτεται δὲ τῆς $βδ$, ἡ $αγ$, ὡς ὀφόμεθα, ἡ $βδ$, ἄρα ὀρθή ἐστιν ἐπὶ τῆς $αγ$, καὶ ἀνάπαλιν, αἱ ἄρα $βηα$, $δηα$, γωνίαι ὀρθαί εἰσι, καὶ ἐπομύως ἴσαι, ἀλλ' ἡ $αγ$, διόμετρός ἐστι τῶ $αβγδ$, κύκλου διὰ τὸ δίχα τέμνεσθαι τὰς $αβγδ$, $αεγζ$, μεγίστους κύκλους, καὶ τὴν $ι$: τῆ $α$: τῆ παρόντος, καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει τὴν $βδ$, ὡς δεικνύται, ἄρα καὶ τὴν $ιγ$: τῆ $γ$: τῆ σοιχειωτῆ, καὶ δίχα τέμνει ἡ $αγ$, τὴν $βδ$, ἴση ἄρα ἡ $βη$, τῆ $ηδ$, κοινὴ δὲ ἡ $αη$, δύο δὲ αἱ $βη$, $ηα$, δύο ταῖς $δη$, $ηα$, ἴσαι εἰσιν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ἐστὶ δὲ ἡ $βηα$, τῆ $δηα$, γωνία ἴση, ὀρθὴ γὰρ ἑκατέρα, ἄρα καὶ βάσει ἡ $αβ$, βάσει τῆ $αδ$, ἴση ἐστὶν, καὶ ἐπομύως καὶ $αβ$, $αδ$, πόζα ἴσά ἐστι καὶ τὴν $κδ$: τῆ $γ$: τῆ σοιχειωτῆ. Τὸν αὐτὸν τρόπον δεικνύσεται καὶ τὸ μὲν $βγ$, πόζον τῆ $γδ$, ἴσον, τὸ δὲ $βε$, τῆ $εδ$, καὶ τὸ $βζ$, τῆ $ζδ$. ἔπερ ἔδει δεῖξαι.

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 6.

Ὅτι δὲ ἡ $αγ$, ἄπτεται τῆς $βδ$, δῆλον. ἐπεὶ γὰρ ἡ $αγ$, κοινή ἐστι τομῆ τῶν $αβγδ$, $αεγζ$, κύκλων, πάντως γε ἐν τῷ ἐπίπεδῳ ἐστὶ τῷ $αεγζ$, ἐστὶ δὲ ὁ $αβγδ$, κύκλος ὀρθὸς πρὸς τὸ τῶ $αεγζ$, κύκλου ἐπίπεδον, καὶ ἡ $βδ$, ἄρα ἴσα ἐστὶ ἐν τῷ τῶ $αβγδ$, κύκλου ἐπίπεδῳ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ τῶ $αεγζ$, ἐπίπεδον, ὥστε καὶ τὸν $δ$: ὄρον τῶ $ι$: τῆ $α$: τῆ σοιχειωτῆ ἡ $βδ$, ἐπὶ τῆς $αγ$, πίπτει, ἄπτεται ἄρα ἡ $αγ$, τῆς $βδ$.

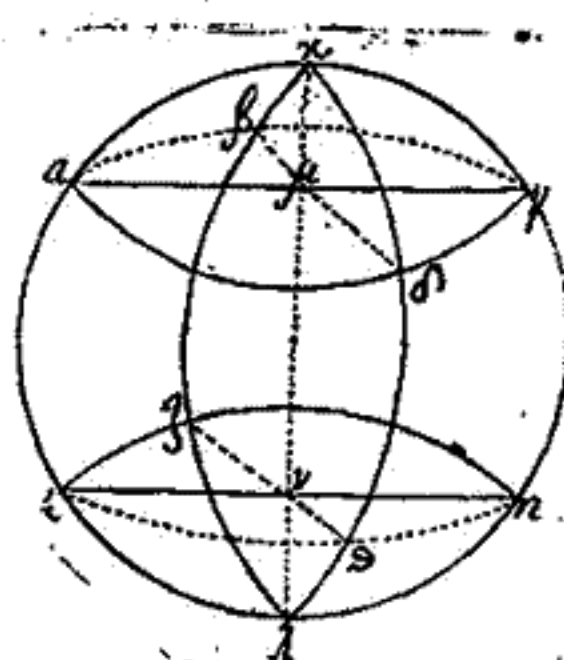
Ἄλλ. Ε. Π. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἄλλως. Ἐπεὶ ὁ εβζδ, κύκλος δίχα τέμνεται ὑφ' ἑκατέρου τῶν αβγδ, αεζζ, μεγίστων κύκλων κατὰ τὴν εβ': τῶ α': τῶ παρόντος, πᾶσι γε αὖ βδ, εζ, διάμειροι αὐτῶ εἰσιν, ὡς τὸ η, σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ εβζδ, κύκλου. ἄλλ' ὁ αβγδ, κύκλος καὶ τὴν αὐτὴν εβ': δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει τὸν εβζδ, κύκλον, ἄρα καὶ ἡ αγ, ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸ τῶ εβζδ, κύκλου ἐπίπεδον, καὶ τὸν γ': ὄρον τῶ εβ': τῶ σοιχ: ἐστὶ δὲ ἡ αγ, διάμειρος, διὰ τὸ κοινῶς εἶναι τομῶν τῶν αβγδ, αεζζ, μεγίστων κύκλων, ἄρα διὰ τῶ κέντρον τῆς σφαίρας διέρχεται, καὶ κατὰ τὸν πόλ: πᾶσι γ': τῶ α': τῶ παρ: διέρχεται ἔτι καὶ διὰ τῶ η, κέντρον τῶ αβζδ, ἀλλὰ καὶ ἡ βδ, διὰ τῶ η, διέρχεται, ἄπτονται ἄρα ἀλλήλων καὶ τὸ η.

Πρότασις Θ': Θεώρημα.

Ἐὰν κύκλοι μέγιστοι ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ διὰ τῶν πόλων παραλλήλων κύκλων διέλθωσι, τὰ μὲν τῶν παραλλήλων τόξα τὰ ὑπὸ τῶν μεγίστων περιλαμβανόμενα κύκλων, ὁμοιάεισι, τὰ δὲ τῶν μεγίστων τόξα τὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων ἴσα εἰσι.

Ἐἴσωσαν ἐν τῇ αὐτῇ σφαίρᾳ κύκλοι παράλληλοι οἱ αβγδ, εζηθ, πόλοι δὲ τῶν αὐτῶν τὰ κ, καὶ λ, σημεῖα. διὰ δὲ τῶν κ, καὶ λ, σημείων διερχέσθωσαν οἱ κζλδ, κελγ, μέγιστοι κύκλοι. λέγω, ὅτι τὰ μετὰ αβ, εζ, καὶ αδ, εθ, τόξα τῶν αβγδ, εζηθ, παραλλήλων ὁμοιάεισι, τὰ δὲ αε, βζ, ἴσα. Ἐπιζήσθωσαν γὰρ αὖ αγ, βδ, εη, ζθ, καὶ ἐπεὶ οἱ κελγ, κζλδ, μέγιστοι κύκλοι διὰ τῶν πόλων διέρχονται τῶν αβγδ, εζηθ, παραλλήλων κύκλων, πᾶσι γε καὶ τὴν εβ': τῶ α': τῶ παρόντος, οἱ αβγδ, εζηθ, δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς ὑπ' αὐτῶν τέμνονται, διάμειροι ἄρα εἰσὶν αὖ αγ, βδ, εη, ζθ, κοινὰ τομαὲ, καὶ τὰ μν, σημεῖα κέντρα τῶν κύκλων. Ἄσθις ἐπεὶ οἱ αβγδ, εζηθ, κύκλοι παράλληλοί εἰσι, καὶ ὑπὸ τῶν κελγ, κζλδ, μεγίστων κύκλων τέμνονται, πᾶσι γε καὶ αὐτῶν τομαὲ παράλληλοί εἰσι καὶ τὴν εβ': τῶ α': τῶ σοιχειωτῶ, παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ μετὰ αμ, ην, ἡ δὲ βμ, ηζ, καὶ κατὰ τὴν εβ': τῶ αὐτῶ, αὖ ὑπὸ αμβ, ετζ, γωνίαι ἴσά εἰσιν, εἰσὶ δὲ πρὸς τοῖς κέντροις, καὶ αὖ πρὸς τοῖς κέντροις ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ὁμοίων βιβάκων περιφερειῶν, ὡς ὀψόμεθα, ἄρα τὰ αβ, εζ, τόξα ὁμοιάεισι, τὸν αὐτὸν ἔσπον δειχθήσεται ὁμοία καὶ τὰ αδ, εθ, καὶ βγ, ζη, καὶ γδ, ηθ, ὅπερ ἴσ' τῶ α': ὅτι δὲ καὶ τὰ αε, βζ, ἴσα εἰσι, δῆλον. ἐπεὶ γὰρ πόλος ἐστὶ τῶν αβγδ, εζηθ, τὸ κ, σημεῖον, πᾶσι γε καὶ τῶν εβ': ὄρον τῶ α': τοῦ παρόντος αὖ κα, κβ,

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 7.

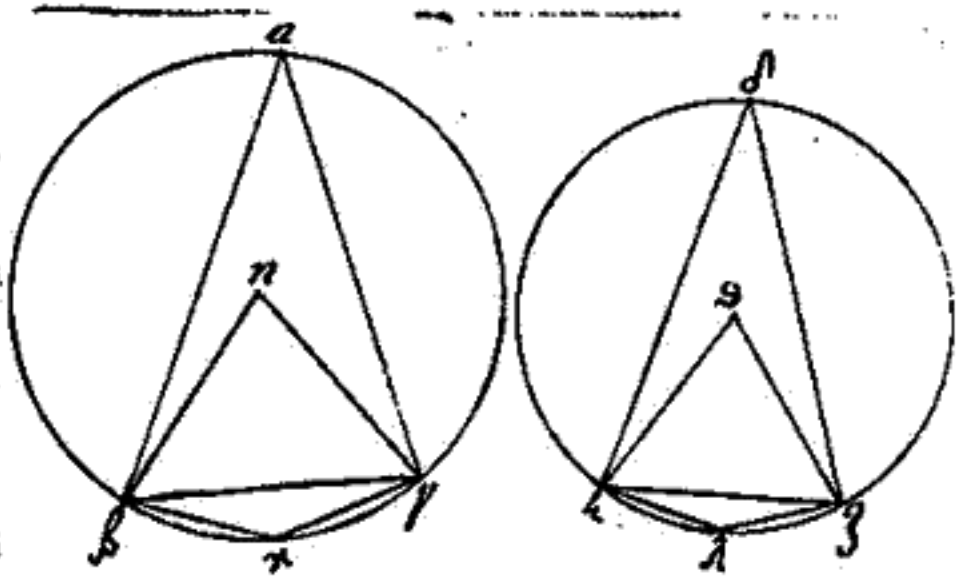
Ε.Ι.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καὶ $\kappa\epsilon$, $\kappa\zeta$, διασείεις ἰσαί εἰσιν, ὥστε καὶ αἱ $\kappa\alpha$, $\kappa\beta$, καὶ $\kappa\epsilon$, $\kappa\zeta$, περιφέρειαι ἰσαί εἰσι. κατὰ τὴν $\kappa\beta$: τῆ γ : τῆ στοιχειωτῆ, ἀφαιρουμένων ἄρα τῶν $\kappa\alpha$, $\kappa\beta$, ἴσων ἀπὸ τῶν $\kappa\epsilon$, $\kappa\zeta$, ἴσων καὶ αὐτῶν ἕσων, ὡς δὲ δεικται, ἐγκαταλείπονται διπλάσει ἴσαι αἱ $\alpha\epsilon$, $\beta\zeta$. ὅπερ ἠὲ τὸ β :

Ὁμοίως δειχθήσεται ἴσα καὶ τὰ $\delta\theta$, $\gamma\eta$. Ὅτε δὲ αἱ πρὸς τοῖς κέντροις ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ὁμοίων βεβήκασιν περιφερειῶν, δῆλον. Ἐξωσαν γὰρ κύκλοι αἵσιοι οἱ $\alpha\beta\gamma$, $\delta\epsilon\zeta$, καὶ συναθήκωσαν πρὸς τοῖς η , θ , κέντροις αὐτῶν ἴσαι γωνίαι αἱ ὑπὸ $\beta\eta\gamma$, $\epsilon\theta\zeta$. Λέγω, ὅτι αἱ $\beta\kappa\gamma$, $\epsilon\lambda\zeta$, περιφέρειαι, ἐφ' ὧν βεβήκασιν αἱ ρηθεῖσαι γωνίαι ὁμοιαί εἰσιν.

Τηοδ. Σφ. Λιβ. 2. Fig. 8.

Ἐπιζήχθωσαν γὰρ αἱ $\beta\gamma$, $\epsilon\zeta$, καὶ πρὸς μὲν τοῖς α , καὶ δ , συναθήκωσαν αἱ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, $\epsilon\delta\zeta$, γωνίαι, πρὸς δὲ τοῖς κ , καὶ λ , αἱ ὑπὸ $\beta\kappa\gamma$, $\epsilon\lambda\zeta$, καὶ ἐπεὶ αἱ ὑπὸ $\beta\eta\gamma$, $\epsilon\theta\zeta$, γωνίαι ἰσαί εἰσιν, ἔστι δὲ ἡ μὲν ὑπὸ $\beta\eta\gamma$, διπλασία πῆς ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, ἢ δὲ ὑπὸ $\epsilon\theta\zeta$, πῆς ὑπὸ $\epsilon\delta\zeta$, κατὰ τὴν κ : τῆ γ : τῆ στοιχειωτῆ, πάντως γὰρ αἱ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, $\epsilon\delta\zeta$, ἰσαί εἰσιν. Ἀυθις ἐπεὶ ἕκα-

τέρη τῶν $\alpha\beta\kappa\gamma$, $\delta\epsilon\lambda\zeta$, πῆς ἀπλῶν αἱ ἀπεναντίον γωνίαι αἱ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, $\beta\kappa\gamma$, καὶ $\epsilon\delta\zeta$, $\epsilon\lambda\zeta$, δυσὶν ὀρθαῖς ἰσαί εἰσι κατὰ τὴν $\kappa\beta$: τῆ αὐτοῦ, πάντως γὰρ αἱ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, $\beta\kappa\gamma$, ἰσαί εἰσι ταῖς ὑπὸ $\epsilon\delta\zeta$, $\epsilon\lambda\zeta$, ἔστι δὲ ἡ μὲν ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, ἴση τῇ ὑπὸ $\epsilon\delta\zeta$, ὡς δὲ δεικται, ἄρα καὶ αἱ ὑπὸ $\beta\kappa\gamma$, $\epsilon\lambda\zeta$, ἰσαί εἰσι, καὶ κατὰ τὸν ϵ : ὅρον τῆ αὐτῆ, τὰ $\beta\kappa\gamma$, $\epsilon\lambda\zeta$, τμήματα ὁμοιαί εἰσιν, αἱ ἄρα $\beta\kappa\gamma$, $\epsilon\lambda\zeta$, περιφέρειαι ὁμοιαί εἰσιν, ὅπερ ἠὲ τὸ ὑποχρεῖται.

Πρότασις Γ': Θεώρημα.

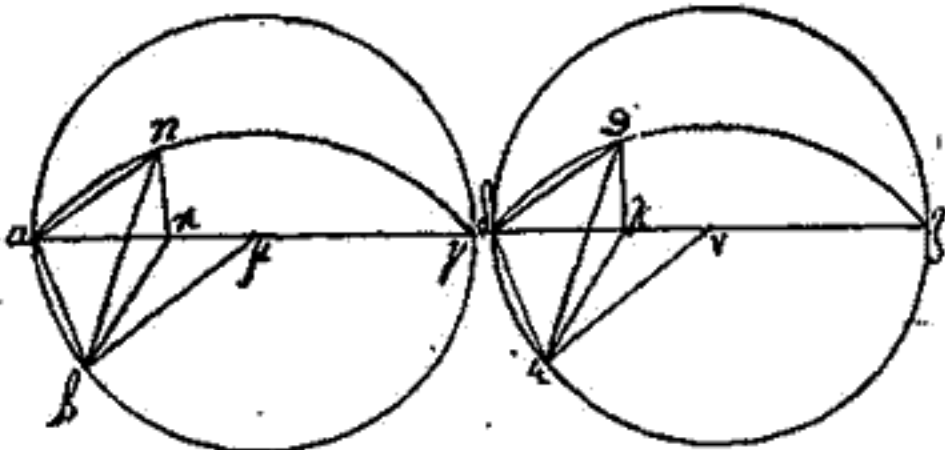
Ἐὰν ἐπὶ τῆς διαμέτρου τῆς ἴσων κύκλων ἰσά τε καὶ ὁμοια τμήματα κύκλων ἐπιγραθώσῃ, ὥστε ὀρθαί εἶναι πρὸς τὰ τῆς κύκλων ἐπίπεδα, καὶ ἀτ' αὐτῆς ἀφαιρεθῆ τῶξα ἴσα ἀλλήλαις ὑπερέχοντα, ἢ ἐλλείποντα τῆ ἡμίσεως τῆς τμημάτων, ἀπὸ δὲ τῆς τομῶν διείσαι ἴσαι ἐπὶ τὰς τῆς κύκλων περιφέρειας ἀχθῶσι, τὰ ἐμβαπολαμβανόμενα τῆς κύκλων τῶξα μεταξὺ τῆς διαμέτρου, καὶ τῆς ἀγομέμων διείσων ἴσα ἔσονται.

Ἐξωσαν κύκλοι ἴσοι οἱ $\alpha\beta\gamma$, $\delta\epsilon\zeta$, καὶ συναθήκωσαν ἐπὶ τῶν $\alpha\gamma$, $\delta\zeta$, διαμέτρων τῶν αὐτῶν κύκλων, τμήματα κύκλων ἰσά τε καὶ ὁμοια τὰ $\alpha\eta\gamma$, $\delta\theta\zeta$. ἔστω.

Ε. Μ. Π. Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σαν δὲ εἶτι καὶ ὀρθὰ πρὸς τὰ τῶν αβγ, δεζ, κύκλων ἐπίπεδα, καὶ ἐφαυριθήσασιν ἀπὸ τῶν αηγ, δεζ, τμημάτων ἴσα πῶσα πᾶ αη, δε, ἐλλείπονται τῷ ἡμίσειας τῶν αηγ, δεζ, πῶσαι, ἀπὸ δὲ τῶν τομῶν η, καὶ θ, ἀχθῆσασιν ἐπὶ πρὸς τῶν αβγ, δεζ, κύκλων περιφρείας ἴσαι ἀΐθειαι αἱ ηβ, θε. Δίγω, ὅτι τὰ αβ, δε, ἐναπολαμβανόμενα πῶσα μεταξὺ τῶν αγ, δεζ, διαμέτρων, καὶ ηβ, θε, ἀγαμέων ἀΐθειῶν ἴσά εἰσι. Πιπτέωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν η, καὶ θ, κάθετοι πρὸς τὰ τῶν αβγ, δεζ, κύκλων ἐπίπεδα αἱ ηκ, θλ, αἵ γε καὶ τὸν δ' ὄρον τῷ ια: τῷ στοιχειωτῷ ἐπὶ τῶν αγ, δεζ, πιπῦνται. ἐπεὶ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν τομῶν η, καὶ θ, κάθετοι ἢ ἐν τῷ πρὸς πίπτωσι πρὸς περιφρείας, ἢ ἐκτὸς, ἢ γὰρ ἐπ' αὐτῆς, πιπτέωσαν α: ἐντὸς, καὶ συμβαλλέσασιν ταῖς αγ, δεζ, διαμέτροις καὶ τὰ κ, καὶ λ, σημεῖα, καὶ ἐπιζώχθασιν αἱ αη, ηβ, βκ, βα, βμ, καὶ δε, θε, δε, ελ, εν. καὶ ἐπεὶ τὰ αηγ, δεζ, ἴσά εἰσι, καὶ τῶν ἀρήρηται ἴσα πᾶ αη, δε, πάντως γε καὶ τὰ ἐναπολείπεμα ηγ, δεζ, ἴσά εἰσιν, ὥστε αἱ ὑπὸ ηαγ, δεζ, γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφρείων βιβήσασιν, καὶ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ κατὰ τὴν κζ': τῷ γ': στοιχειωτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ὑπὸ αηκ, δελ, θε, ἴσων, ἀρῶν γὰρ ἐκατέρω, τὰ ἄρα αηκ, δελ, θε, τρίγωνα ἔχουσι πρὸς δύο γωνίας πρὸς ὑπὸ ηακ, αηκ, δυσὶ ταῖς ὑπὸ θελ, δελ, θε, ἴσας ἐκατέρω ἐκατέρω, ἔχουσι δ' ἔτι καὶ μίαν πλευρὰν τὴν αη, μίαν πλευρὰν τῆν δε, ἴσων καὶ τὴν κζ': τῷ γ': τοῦ στοιχειωτῷ, τὴν ὑποτείνουσαν δηλ: ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν. ἄρα καὶ τὴν κζ': τῷ α: τῷ αὐτῷ καὶ πρὸς λοιπὰς πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔχουσιν, ἴση ἄρα ἢ μὲν αη, τῆν δελ, ἢ δὲ ηκ, τῆν θελ. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ηκβ, θελε, τρίγωνα ὀρθὰς ἔχουσι πρὸς ὑπὸ ηκβ, θελε, γωνίας καὶ τὸν γ': ὄρον τῷ ια: τῷ στοιχειωτῷ, πάντως γε καὶ τὴν κζ': τῷ α: τῷ αὐτοῦ, τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ηβ, πρὸς ἀγωνίου ἴσόν εἰσι πρὸς ἀπὸ τῶν ηκ, κβ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς θε, πρὸς ἀπὸ τῶν θελ, λε. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς ηβ, ἴσόν εἰσι πρὸς ἀπὸ τῆς θε, διὰ τὸ ἴσας εἶναι πρὸς ηβ, θε, καὶ τὴν ὑπόθεσιν, ἄρα καὶ πρὸς ἀπὸ τῶν ηκ, κβ, ἴσά εἰσι πρὸς ἀπὸ τῶν θελ, λε. ὥστε ἀφαιρουμένων τῶν ἀπὸ τῶν ηκ, θελ, ἴσων ἐναπολείπονται πρὸς ἀπὸ τῶν κβ, λε, ἴσα, καὶ ἐπομένως αἱ κβ, λε, ἴσαι εἰσιν. Ἀυθις ἐπεὶ αἱ αμ, δε, ἡμιδιάμετροι τῶν ἴσων κύκλων, ἴσαι εἰσιν, ἀφαιρουμένων τῶν αη, δελ, ἴσων, ἐναπολείπονται πάντως καὶ αἱ κμ, λε, ἴσαι, εἰσὶ δὲ ἴσαι καὶ αἱ βμ, εν, ἡμιδιάμετροι, ἄρα τὰ βκμ, κλε, ἰσόπλευρά εἰσιν, ὥστε καὶ ἰσογώνια, ἴση ἄρα ἢ ὑπὸ αμβ, γωνία τῆν ὑπὸ δεν, καὶ εἰσιν ἐκατέρω πρὸς

Tab. 2. Fig. 9.

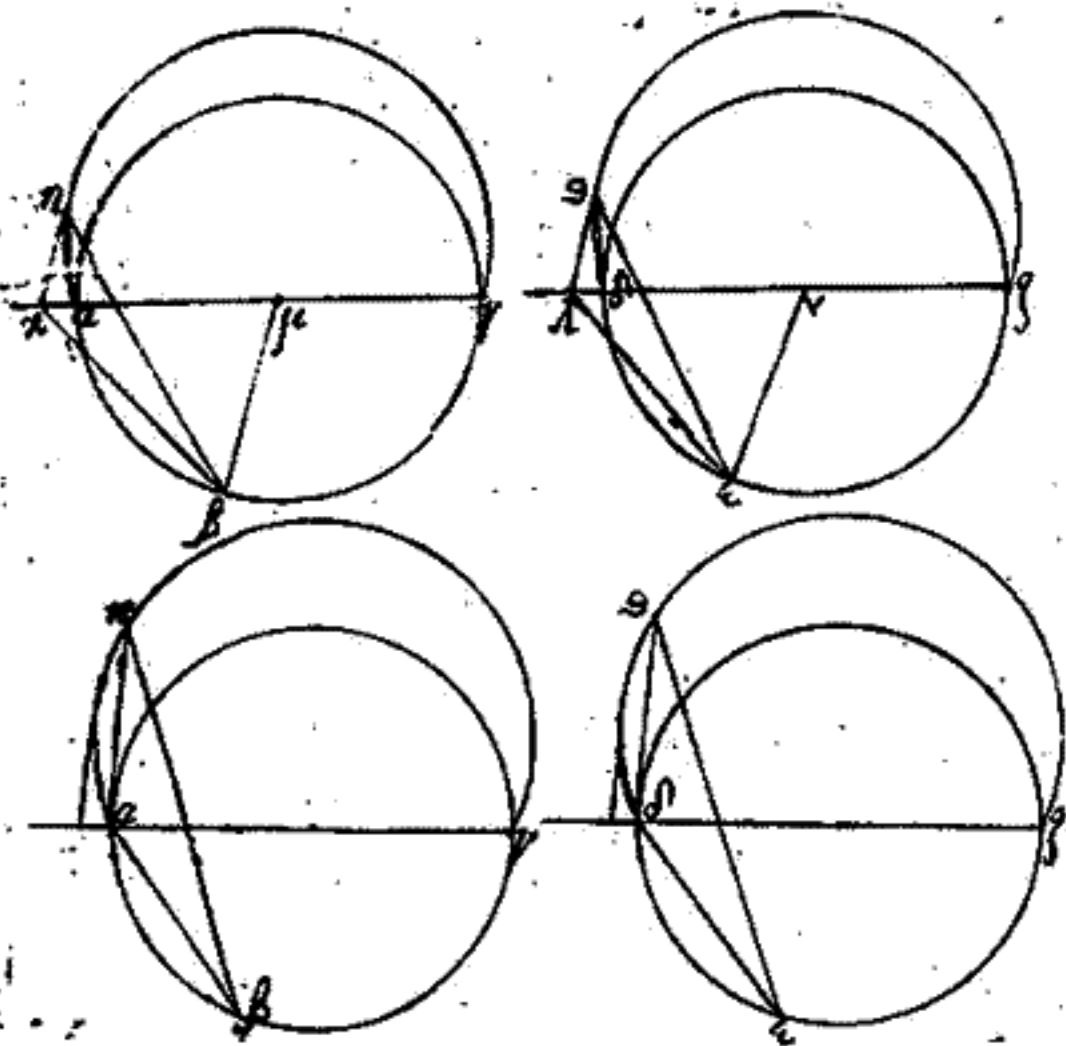
Ε.Ι.Δ. της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

384 ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΣΦΑΙΡΙΚΩΝ

πρός τῆς κεντρῆς, ἄρα καὶ τὴν κς': τοῦ γ': τῆς σοικειωτῆς αἰ αβ, δε, περιφέρειαι ἴσαι εἰσι.

Πιπτέουσιν β': αἰ ηκ, λθ, κέντροι ἐπιτῆς περιφέρειας, καὶ ἐπιζύχθωσαν αἰ ηα, κβ, βμ, καὶ θδ, λε, ικ, καὶ ἐπεὶ τὰ αηγ, δθζ, τμήματα ἴσα τε καὶ ὁμοιά εἰσι, καὶ ἀφαιρέθωσαν τὰ αν, δθ, τόξα ἴσα, πάντως γε καὶ τὰ ἐναπολοιπόμυνα ηγ, θζ, ἴσα εἰσι. αἰ ἄρα ὑπὸ γαν, ζδθ, γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσι καὶ τὴν κς': τοῦ γ': τῆς σοικειωτῆς. ὡς καὶ λοιπαὶ αἰ ὑπὸ ηακ, θδλ, ὡς παραπληρώματα τῶν ὑπὸ γαν, ζδθ, ἴσαι ὁμοίως εἰσίν. εἰσι δὲ καὶ ἑκατέρωθεν τῶν ηκα, θδλ, ὀρθαί, ἄρα τῶν ανκ, δθλ, ἑγγώνων αἰ δύο γωνίαι ταῖς δυσὶν ἴσαι εἰσιν, ἀλλὰ καὶ αἰ ηα, θδ, πλάται εἰσιν ἴσαι καὶ τὴν κς': τῆς αὐτῆς, διὰ

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 10.

τὸ ἴσας εἶναι καὶ τὰς ηα, θδ, περιφέρειας, ἄρα καὶ αἰ λοιπαὶ πλάται ταῖς λοιπαῖς ἴσαι ἔ-
 σονται, ἴση ἄρα εἰσὶν ἢ μὲν ηκ, καὶ θλ, ἢ δὲ κα, καὶ λδ, εἰσὶ δὲ καὶ αἰ αμ, δν, ἡμιδιάμετροι ἴσαι, ἀφαιρέθωσαν ἄρα τῶν κα, λδ, ἴσων ταῖς αμ, δν, ἴσαις, ἴσαι ἔσονται αἰ κμ, λν. Ἀδθις ἐπεὶ αἰ ηκ, θλ, ὀρθαί εἰσι πρὸς τὰς κβ, λε, καὶ τὸν γ': ὄρον τῆς αἰ: τῆς αὐτῆς, πάντως γε τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ηβ, τετράγωνον ἴσον εἶσιν τοῖς ἀπὸ τῶν ηκ, κβ, τετράγωνοις, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς θι, τοῖς ἀπὸ τῶν θλ, λε. ἀλλ' αἰ ηβ, θι, ἴσαι εἰσι καὶ τὴν ὑπόθε-
 σιν, ἄρα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ηκ, κβ, ἴσα εἰσι τοῖς ἀπὸ τῶν θλ, λε. ἀφαιρέθωσαν ἄρα τῶν ἀπὸ τῶν ηκ, θλ, ἴσων, ἴση γὰρ ἢ ηκ, καὶ θλ, ὡς δέδεικται, ἐναπολείπεται καὶ τὰ ἀπὸ τῶν κβ, λε, ἴσα, ὡς καὶ αἰ κβ, λε, ἴσαι εἰσιν. εἰσὶ δὲ ἴσαι καὶ αἰ κμ, λν, ὡς δέδεικται, ἔτι δὲ καὶ αἰ μβ, νε, ἡμιδιάμετροι, ἄρα τῶν κμβ, λνε, ἑγγώνων αἰ ὑπὸ κμβ, λνε, γωνίαι ἴσαι εἰσι καὶ τὴν η: τῆς αἰ: τῆς σοικειωτῆς, ὡς καὶ αἰ αβ, δε, περιφέρειαι, ἐφ' ὧν βεβήκασιν, ἴσαι εἰσι καὶ τὴν κς': τῆς γ': τῆς αὐτῆς.

Πιπτέουσιν κέντρα αἰ ηα, θδ, κέντροι ἐπιτῆς περιφέρειας, καὶ ἐπιζύχθωσαν αἰ αβ, δε, καὶ ἐπεὶ αἰ ηα, θδ, ὀρθαί εἰσιν ἐπὶ τῶν αβ, δε, καὶ τὸν γ': ὄρον τῆς αἰ: τοῦ σοικειωτῆς, πάντως γε τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ηβ, τετράγωνον ἴσον εἶσιν

ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν $\eta\alpha$, $\alpha\beta$, τετραγώνοις, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς $\theta\epsilon$, τοῖς ἀπὸ τῶν $\theta\delta$, $\delta\epsilon$, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν $\eta\beta$, $\theta\epsilon$, ἰσάεσι, διὰ τὸ ἴσας εἶναι τὰς $\eta\beta$, $\theta\epsilon$, ἄρα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\eta\alpha$, $\alpha\beta$, ἰσάεσι τοῖς ἀπὸ τῶν $\theta\delta$, $\delta\epsilon$, συναμφοτέρα συναμφοτέροις, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν $\eta\alpha$, $\theta\delta$, ἰσάεσιν, ἴσαι γὰρ αἱ $\eta\alpha$, $\theta\delta$, κατὰ τὴν $\kappa\theta'$: τῆ γ' : τῆ αὐτῆ. ἄρα ἀφαιρουμένων τῶν ἀπὸ τῶν $\eta\alpha$, $\theta\delta$, ἐναπολείπονται ἴσαι τὰ ἀπὸ τῶν $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$. ὥστὶ καὶ αἱ $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$, ἴσαι εἰσι, καὶ κατὰ $\kappa\eta$: τῆ αὐτῆ αἱ $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$, περιφέραι ἴσαι εἰσιν. ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

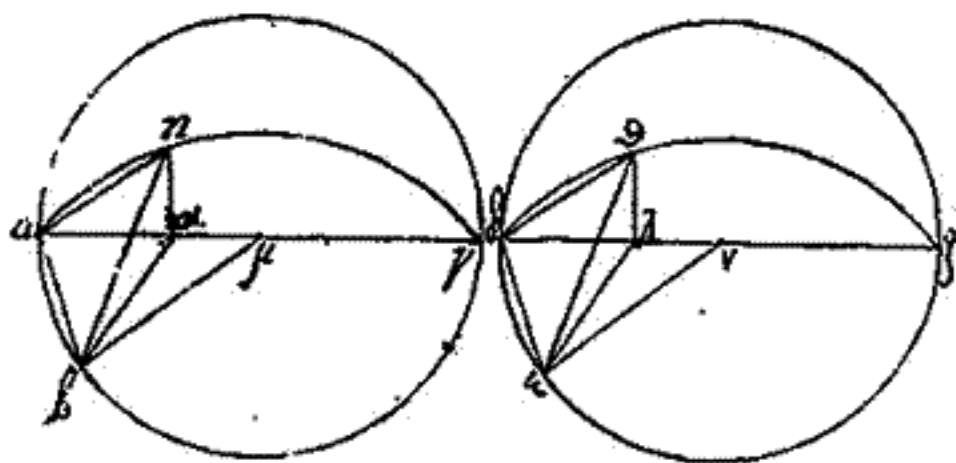
Τὸν αὐτὸν τρόπον δεῖχθήσεται ἴσα εἶναι τὰ $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$, τόξα, καὶ τὰ ἀφαιρουμένη α η , $\theta\theta$, ὑπερέχουσι τῆ ἡμίσειας τῶν $\alpha\eta\gamma$, $\delta\theta\zeta$, τόξων.

Πρότασις ΙΑ': Θεώρημα.

Ἐὰν ἐπὶ τῶν διαμέτρων τῶν ἴσων κύκλων ἴσά τε καὶ ὅμοια τμήματα κύκλων ἐπιτραπῶσιν, ὥστε ὀρθὰ εἶναι πρὸς τὰ τῶν κύκλων ἐπίπεδα, ἀπὸ δὲ τῶν τμημάτων τε ἑκ κύκλων ἴσα τόξα ἀφαιρουθῆ, αἱ τὰς τομαῖς τῶν τόξων ἐπιζυγύουσαι εἴθῃαι, ἴσαι ἀλλήλαις εἶσονται.

Ἐῴωσαν ἴσοι κύκλοι οἱ $\alpha\beta\gamma$, $\delta\epsilon\zeta$, καὶ συσπλήνωσαν ἐπὶ τῶν $\alpha\gamma$, $\delta\zeta$, διαμέτρων ἴσά τε καὶ ὅμοια τμήματα κύκλων τὰ $\alpha\eta\gamma$, $\delta\theta\zeta$. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν $\alpha\eta\gamma$, $\delta\theta\zeta$, τμημάτων ἀφαιρουθῶσαν ἴσα τόξα τὰ $\alpha\eta$, $\delta\theta$, ἀπὸ δὲ τῶν κύκλων $\alpha\beta\gamma$, $\delta\epsilon\zeta$, τὰ $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$, καὶ ἐπιζυγύωσαν αἱ $\eta\beta$, $\theta\epsilon$. λέγω τὰς $\eta\beta$, $\theta\epsilon$, ἴσας εἶναι, τῶν αὐτῶν γὰρ κατασκευασθέντων, ἐπεὶ τὰ $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$, τόξα ἐπὶ τῶν χημάτων ἴσα:

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 11.

τῆς α : δεῖξεως τῆς ἀνωτέρω προτάσεως, ἰσάεσι, πάντως γὰρ αἱ $\alpha\beta$, $\delta\epsilon$, ὑποτείνουσαι ἴσαι εἰσι κατὰ τὴν $\kappa\theta'$: τῆ γ' : τῆ στοιχειωτῆ, εἰσὶ δὲ καὶ αἱ $\alpha\kappa$, $\delta\lambda$, ἴσαι, ὡς δέδεικται ἀνωτέρω, ἄρα τῶν $\beta\alpha\kappa$, $\epsilon\delta\lambda$, ἑσγώνων αἱ δύο πλευραὶ $\beta\alpha$, $\alpha\kappa$, $\epsilon\delta$, $\delta\lambda$, ἴσαι εἰσιν ἑκατέρα ἑκατέρῃ, εἰσὶ δὲ καὶ γωνίαι αἱ ὑπὸ $\beta\alpha\kappa$, $\epsilon\delta\lambda$, ἴσαι, ὡς ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν τῶν $\beta\gamma$, $\epsilon\zeta$, βεβηκῆαι, κατὰ τὴν $\kappa\zeta'$: τῆ αὐτῆ, ἄρα καὶ βάσεις αἱ ὑπὸ $\beta\kappa$, $\epsilon\lambda$, ἴσαι εἰσιν. εἰδὴ δ' ἔστι ἴσαι καὶ αἱ $\eta\kappa$, $\theta\lambda$, κάθετοι, ὥσπερ καὶ αἱ ὑπὸ $\beta\kappa\eta$, $\epsilon\lambda\theta$, γωνίαι, ὀρθῆ γὰρ ἑκατέρα, αἷς ἐν τῇ ἀνωτέρω δέδεικται, ἄρα κατὰ τὴν δ' : τῆ α : τῆ αὐτῆ αἱ $\eta\beta$, $\theta\epsilon$, ἴσαι εἰσιν. ὅπερ ἔδει τὸ ὑποχρεῖσθαι.

Ἐπὶ δὲ τῶν χημάτων τῆς β' : δεῖξεως, ἐπεὶ αἱ $\kappa\mu$, $\mu\beta$, ἴσαι εἰσι ταῖς

C c c

λ λ λ

λν, κε, ως δέδεικται εν τῇ ἀνωτέρω, εἰσὲ δ' ἔτι καὶ αἱ ὑπὸ κμβ, λνε, γωνίαι ἴσαι, διὰ τὸ ἴσας ὑπατίθεσθαι πρὸς αβ, δε, περιφερείας, ἐφ' ὧν αὐταὶ βεβήκασιν, ἄρα καὶ τὴν ῥηθεῖσαν δ': αἱ κβ, λε, ἴσαι εἰσι. δέδεικται δὲ καὶ ἡ μὲν κ, κάθετος τῆς δλ, ἴση, ἢ δὲ ὑπὸ κκβ, γωνία τῆς ὑπὸ δλε, ἄρα κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ ἡ κβ, τῆς δε, ἴση ἐστίν.

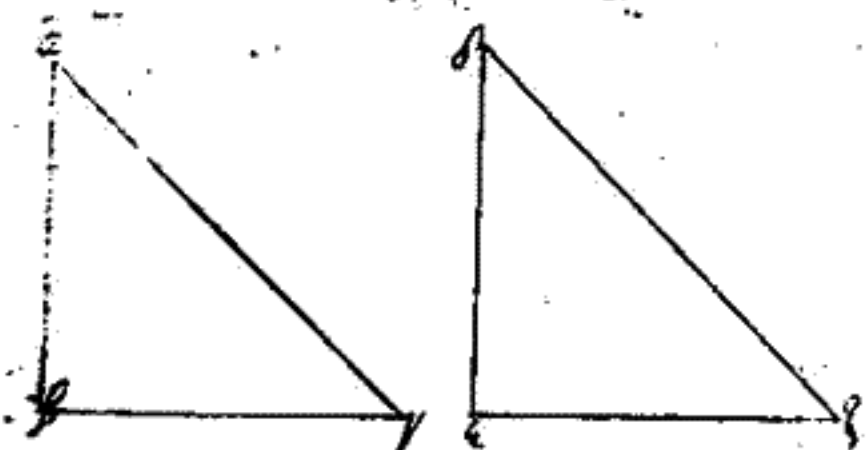
Ἐπὶ δὲ τῶν ἡμιμέτρων τῆς γ': δείξεως ὁμοίως, ἐπεὶ αἱ κα, δδ, καὶ αβ, δε, ἴσαι εἰσι, δέδεικται δὲ ἐν τῇ ἀνωτέρω καὶ ἡ ὑπὸ κκβ, γωνία ἴση τῇ ὑπὸ δδε, ἄρα καὶ τὴν ῥηθεῖσαν δ': καὶ αἱ κβ, δε, ἴσαι εἰσιν. ἐὰν ἄρα ἐπὶ τῶν διαμέτρων τῶν ἴσων κύκλων ἴσά τε καὶ ὅμοια τμήματα. καὶ τὰ ἐξῆς.

Λ Η Μ Μ Α.

Ἐὰν δύο τρίγωνα πρὸς δύο πλευράς ταῖς δυοὶς πλευραῖς ἴσας ἔχῃ ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν, καὶ γωνίαν ὁποιαδήποτε γωνίαν ὁποιαδήποτε ἴσῃ, καὶ ἡ λοιπὴ πλευρὰ τῆς λοιπῆς ἴση ἔσται, καὶ ὅλον τὸ τρίγωνον ὅλον τῶν τρίγωνων, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὑφ' αἷς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν.

Ἐχέωσαν τὰ αβγ, δεζ, τρίγωνα πρὸς δύο πλευράς αγ, γβ, δυοὶς ταῖς δζ, ζε, ἴσας, τὴν μὲν αγ, τῆς δζ, τὴν δὲ γβ, τῆς ζε, καὶ τὴν πρὸς τῷ β, γωνίαν τῆς πρὸς τῷ ε, ἴσῃ. λέγω, ὅτι

Theod. Sf. Lib. 2. Fig. 22.

καὶ τὴν αβ, τῆς δε, ἴσῃ ἔχει, καὶ ὅλον τὸ αβγ, τρίγωνον ὅλον τῶν δεζ, τρίγωνων ἴσόν ἐστι, καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ γ, γωνία τῆς πρὸς τῷ ζ, ἢ δὲ πρὸς τῷ α, τῆς πρὸς τῷ δ, ὁμοίως ἴση ἐστίν. Ἐπεὶ γάρ ἡ μὲν αγ, τῆς δζ, ἢ δὲ γβ, τῆς ζε, ἴση ἐστίν, πάντως γε ὡς ἡ αγ, πρὸς τὴν δζ, ἔστι καὶ ἡ γβ, πρὸς τὴν ζε, καὶ ἐναλλάξ, ὡς ἡ αγ, πρὸς τὴν γβ, ἢ δζ, πρὸς τὴν ζε, καὶ τὴν ἰσὴν τῆς ε: τῆς ε: πρὸς τὴν β, ἔχει δὲ καὶ τὴν πρὸς τῷ β, γωνίαν ἴσῃ τῇ πρὸς τῷ ε, ἄρα καὶ τὴν ζ: τῆς ε: τῆς αὐτῆς, τὰ αβγ, δεζ, τρίγωνα ἰσογώνια εἰσιν. ἄρα ἡ πρὸς τῷ γ, γωνία τῆς πρὸς τῷ ζ, ἴση ἐστίν. ὡς καὶ τὴν δ': τῆς α: τῆς αὐτῆς καὶ βάσεις ἢ αβ, βάσεις τῆς δε, ἴση ἐστίν, καὶ ὅλον τὸ τρίγωνον ὅλον τῶν τρίγωνων, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις, ὑφ' αἷς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν. ὅπερ ἴσθι τὸ ὑποχρεῖσθαι.